

הפסק (רא"ב).

לפניהם הרבה שנים היה הרב מתפלל בימים נוראים (ראש השנה) בבייחכ"ן שם צדקה בירושלים, שם היה מקומו של ר' יעקב מוצפי זיע"א. וכשנסאל הרב: מדוע הוא מתפלל דוקא ^{אברהם הפטיר} בבית הכנסת זהה. ענה: "פה שער השמים".

סגולה מהרב לבחור למצוא את שידכו, לומר את פרקי תהילים ל"א ל"ב ע' ע"ב קכ"ד.

פעם אחד הביאו לפניו את ספר רעים ורעים, שכתווב עליו שהוא נכתב מרבנו האר"י. והרב עיין בו ואמר בקול, "זה לא מרבנו האר"י זה שקר המdfs כתוב שזה

מרבנו האר"י כדי שייקנו את הספר (רנ"מ) אחד מצאצאי החותם סופר הנמנה כאחד מהרבנים בבני ברק, זכה שנחגלה לו מגיד מהשמים וגהה לו בדרכיו ובمسעיו בעולם דברים נוראים וمبرהילים, והוא כתב את הדברים בספר הנקרא "משירים מגיד" והמחבר אמר בספר הנזכר "משירים מגיד" ומהמחבר אמר בחיות חיותו לדוב נ"מ (ראש כולל חשוב ומפורסם בירושלים) שליט"א, שהוא כתב ספר אבל רק אחרי פטירתו הוא יצא לאור. והנה בעבר שנה מפטירתו נמצא ספרו בדרך נס.

אליה כשהמשפחה ראו שם את עניין התגלות המגיד ודבריו המברילים, לא האמינו כל כך שאביהם היה כה גדול, שבדורנו זכה למגיד מהשמים וכ"כ הצליח להסתיר את עצמו, חשו פן אולי אביהם העלה בחיו קצת דמיון, ושם ע"י פרסום הספר יהיה בזון לאביהם. ע"כ שאלו את אחד הרבנים הגדולים בבני ברק והורה להם

נр גם לכבוד הבעל שם טוב הקדוש זיע"א (רא"ב הריח"ג).

פעם אחת אמר, שהבעל שם טוב חידש ^{1234567 7654321} שבסיגריות מגולגולות נשמות, והנשמות שмагולגולות בסיגריות הם נשמות שחביבים שריפה. ^{1234567 7654321} שאלו אותו אם צריך לכוין לתקן את הנשמות, וענה: כן. ולתלמיד אחר אמר למה יש סיגריות בעולם, זה התחיל לפני שלוש מאות שנה, מפני שיש נשמות שחביבים שריפה, והסיגריות מיועדות לצדיקים שלא מכנים עשן לראיות, וע"י העישון מתקנים אותם.

הרבי הורה למי שמעשן שלא יכנס עשן לראיות. (הריח"ג)

בשנת השמיטה האחרונה היו הרבה פגועים. שאלו את הרבי: בשלמה בשנה רגילה שיש כל לילה יורדת המלכות ואז יונקים ממנה הקלוי ח"ז لكن יש כל מיני גוזרות קשות רח"ל, אבל בשנה השמיטה שיש עליה להמלכות ממש"כ הארייז"ל (בשער המצוות פרשת בהר) ויש שעון ושמחה בעליונים, אין יש ככל פגועים וגוזרות קשות. ענה הרבי שאפילו בשמיטה אם ח"ז העונות גוברים, נופלים הרבה ניצוצי קדושה לקלוי רח"ל, ועל כן המלכות יורדת בעל כורחה אפילו בשנה השמיטה. נשאל הרבי: אם כן נגיד תיקון רחל (בארץ ישראל) אפילו בשנה השמיטה. ענה הרבי: אין לי כח לומר זאת זה. (רא"ב).

ספרו הגבאים שהרב תמיד היה לומד בכיתו. פעם אחת חלה הרבי והוא לו ארבעים מעלות חום ושכב במיטתו, ו אף על פי כן למד מספר פתוח, גمرا במסירות נשף ולא

שהציעו לרופא לא יצרה שום קשר וגם לא הייתה אפשרות לאתר אותה, וניתק עימה הקשר.

פעמים רבות היו מביאים לרוב חלות, והרב היה מניח את ידו עליהם ואומר כל מיני דברים, והיו מחלוקת מהחולות האלו لأنשים לסגולה, והרבה עקרות נפקדו מהחולות האלו (ד"ר יקייר). כשהרבות לא היה שומע טוב באוזן ימין רצוי להביא לו מכשיר שמיעה. וכשאמרו דבר זה לרוב, הוא הגיב, מה שלא שומעים עדיף שלא לשם ע... (כנ"ל).

הרבות היה אומר לפני פסח: לא צריך לנוקות את הבית בצורה מוגזמת בשגעון, אלא צריך רק להוציא את החמצן (כנ"ל).

הרבות היה נגד אכילת דגים, בשר ועוף, בטענה שהם מושעלים מכל מיני זריונות, וע"כ הוא לא אכל דגים, ואמר שבראש השנה הוא אוכל קצת דגים וכן בערב יום כיפור ובפורים (שאז היה אוכל דגים קטנים). ופעם אחרת אמר לאחד מתלמידיו, ששאלו, אם לא לאכול דגים בשר ועוף, מה יאכל? אמר לו: יאכל שקדם אגוזים וירקות. והיה נותן לאנשים תפירת אין לאכול בצורה בריאה. (הריח"ג)

אחד מנכבדי הרבות שמע על ד"ר יקייר שהוא ד"ר גדול, שמן הסתום יכול לטפל ברוב ולהועיל לו בהרבה. וכשCOND הרוב רצה להוציא מהכח אל הפה לסדר פגישה שהד"ר יגיע לבית הרוב, נזכר הרופא שהוא לקח באותו זמן חופש בצורה לא שגרתית, וראה בזה אות מן השמים שהוא צריך לבוא

שב ואל מעשה עדיף ולא להוציא את הספר לאור.

אבל הרב נ"מ שליט"א שהמחבר אמר לו בחיים חיותו של אחר מה עשרים שנה יצא ספרו לאור, בא לרוב ונתן לו את הספר. בעבר מס' ימים אמר לרבי נ"מ שהוא עבר על כל הספר, והכל אמיתי ויציב ונכוון, והוסיף ומצוה להדפיס ולפרנס את זה בספר. אז ענה לו הרב נ"מ שרב פלוני שנמנה כאחד הרובנים הגדולים וכו' אמר למישפה שללא לפרסם את זה הספר, והרב ששמע זאת חשב קצת וענה, אבל אני אומר שכן לפרסם, וכן נעשה.

לפני כמה שנים יצא ספר קבלה מאחד מקדמאי, והרב אמר שלא טוב עשו שהדפיסו את הספר הזה (רנ"מ)

הרבות אמר לאחד מהרופאים שהיה רוק, והיה מטפל ברוב, שהוא לא מצא את השידוך שלו ברחוב, אלא שהרב ב' עשה לו את השידוך. ואמר זו את כדי להזק כמה אנשים בעניין השידוכין שימצאו את שידוכן בדרך ישראל סבא. ופעם אחת אותו רופא הביא לרוב שם של איזה הצעה לשידוך לשאול את הרוב, והרב ענה לרופא: תוק ג' שבתוות תחתנן אליה. וע"פ טبع וכורח הנסיבות בנסיבות שהיא בזמן השידוך ההוא, לא היה אפשרי הדבר. והרבנית תליט"א, שהבינה תמיד היטב את עומק כונת הרוב בכל דבר, הסבירה לרופא שהרב מתכוון לומר שהשידוך לא מתאים והוא לא רוצה לפגוע או להעליב אפילו ברמז, ורק בצורה כזו הוא רמז לו שהשידוך לא מתאים. וראה זה פלא, אותה משודכת